

Den følgende Sag paa Dagsordenen, som var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Lov om Navneforandring [Afstemning]

udsattes efter Formandens Bestemmelse, indtil de øvrige Sager vare foretagne.

Man gik derpaa til:

Første Behandling af Forslag til Lov om pensionsberettiget Ansættelse af Lærerne og Lærerinderne ved de kongelige Døvstummeinstitutter og det kongelige Blindeinstitut.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Sagen sattes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Sagens Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Blem: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Lønningsudvalget.

Uden Forhandling og Afstemning.

vedtoges dette Forslag.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forandring i Lov af 5te April 1888 om Fiskeriet i Danmark.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3359—60.)

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Dalsgaard): Den særlige Lovgivning for Fiskeriet i Limfjorden er af meget gammel Dato. Den 15de December forrige Aar kunde denne Lovgivning fejre sit 150aarige Jubilæum, og de laasede Vandes Historie for Limfjordens Vedkommende ere af lige saa gammel Dato. Den 15de December

1750 udkom nemlig en Forordning, som fastsatte særlige Bestemmelser for Limfjordsfiskeriet, og i denne Forordning blev det bestemt, at en Del af Limfjordens Vande skulde være laasede, det vil sige, at man ikke der maatte drive Aalefiskeri med Pulsvaad. Jeg skal nu ikke gaa dybt ind paa de laasede Vandes Historie, men jeg skal dog ganske kort referere Gangen i den. I den nævnte Forordning af 15de December 1750 var der forøvrigt den Særegenhed, at Aalefiskeri med Vaad blev privilegeret for Harboøre og Agger Sognes Fiskere. De havde efter den nævnte Forordning Eneret paa at udøve dette Fiskeri, men denne privilegerede Stilling beholdt de kun en halv Snes Aar. De beholdt den ikke længere end til 22de Juni 1761, da en ny Forordning gjorde dette Fiskeri frit for alle ved Limfjorden boende Fiskere, men man beholdt fremdeles de Vande laasede, som vare bleve laasede ved Forordningen af 15de December 1750. At man den Gang laasede adskillige Vande i Limfjorden, skete af Hensyn til Sildeynglen. Der var den Gang en meget stor Sildefangst i Limfjorden, og man havde den Opfattelse, at Fiskeri med disse Aalevaad havde en uheldig Indflydelse paa Sildeynglen. Den Gang var Limfjorden et ferskt Vand, men efter at Vesterhavet i 1825 var brudt igennem ved Aggertangen, og efter at der hele Tiden siden har været Forbindelse mellem Vesterhavet og Limfjorden, ere Forholdene i Limfjorden bleve fuldstændig forandrede. Limfjordens Vand blev meget saltholdigt, og dette revolutionerede selvfølgelig fuldstændig baade Fiskebestanden og Plantebestanden i Limfjorden. Man fandt derfor ogsaa efter en Tids Forløb, at der var Grund til at underkaste Limfjordsfiskeriets Forhold en grundig Undersøgelse, og det foregik først gennem flere Kommissioner og sluttelig gennem Regering og Rigsdags Overvejelser og Resultatet blev Loven af 29de December 1857. Ved denne Lov opretholdtes i det væsentlige de laasede Vande, idet deres Antal dog blev noget indskrænket i Forhold til, hvad der var bestemt ved Forordningen af 15de December 1750, men for de fleste og betydeligste af de laasede Vandes Vedkommende, blev Laasningen fremdeles opretholdt. Trods den hundredaarige Erfaring, man havde haft med Hensyn til Laasningen, var man nemlig ikke kommen til noget Resultat med Hensyn til dens Betydning, hvilket til Dels skyldtes den Omstændighed, at Laasningen, den Gang vi fik Loven af 1857, forlængst kun